

Exposició: **Liliane Tomasko. Matèria Iluminosa**
IVAM (Institut Valencià d'Art Modern)
27 abril – 26 juny 2011

Organitza: **IVAM (Institut Valencià d'Art Modern)**

Itinerància : Casal Solleric de Palma de Mallorca
(setembre-novembre 2011)

Kunstverein de Herford, Alemanya
(desembre 2011-gener 2012)

L'exposició reuneix seixanta pintures, realitzades entre 1999 i 2011, en les que la imatge fragmentària de detalls quotidians com ara bosses de paper, mantes, roba, finestres i estances en penombra, adquirix tons i textures i, sense perdre la condició figurativa del seu origen fotogràfic, evoca una certa abstracció lírica i geomètrica.

Per a Liliane Tomasko, la pintura ha ocupat una gran importància com a mitjà expressiu únic de creació, interrogant-se constantment sobre els límits de l'abstracció i per tant, també els de la figuració. Per este motiu esta exposició incidix en mostrar una obra on ambdós disciplines pictòriques s'unixen, es solapen i dialoguen en continu debat.

Amb motiu de l'exposició s'ha editat un catàleg que reproduïx les obres exposades i conté textos de Consuelo Císcar, Sally Radic i Armin Zweite.

L'obra de Liliane Tomasko s'estructura en temes que incorporen bosses (útils per als trasllats); piles (fetes amb diversos materials disposats en muntons); i pintures cantons de finestres (que mostren la foscor en un racó relativament oblidat). A pesar de les diferències existents entre estos tres temes el fil conductor de tots ells és el seu origen fotogràfic.

Tomasko reuneix grups de bosses de paper en bodegons i després les fotografia amb una càmera Polaroid. Segueix el mateix procés amb les piles que, en realitat, són escultures mal-leables que retrata en un extrem primer pla per a portar l'espai físic tridimensional fins als marges i racons del pla de la imatge. I

repetix exactament el mateix procés quan captura els racons foscos i els fragments de les finestres.

No obstant això, l'artista no comença amb fotografies de gran qualitat. Són instantànies preses amb Polaroid i, per tant, són mal-leables i d'alguna forma indistintes, sovint de vius colors, o colors que tendixen a ser massa foscos o massa brillants respecte a l'objecte original.

Les fotografies són xicotetes. Amb estes imatges, que utilitzen simultàniament la memòria de l'objecte, este es transforma en pintura, mitjà que el transporta pràcticament a la seua dimensió original.

El procés d'abstracció i mistificació permet a esta pintora emprar un estil pictòric tènue que proporciona misteri i lluminositat, característiques originàriament alienes a l'objecte representat. Així que les pintures, a través de les seues superfícies revestides d'emocions, porten l'objecte des de la fotografia barata a la pintura romàntica dels seus orígens, desplegant una nova bellesa i una valuosa originalitat.

Estes obres atresoren una important observació sobre el nostre món contemporani, les imatges transformen el significat dels objectes que representen. Per tant, el tema de la representació i la falsa representació és omnipresent. Es tracta d'un viatge mitjançant el poder transformador de la tècnica i pel el poder de la pintura com a mitjà manual en l'actualitat.

Liliane Tomasko va nàixer a Zuric, Suïssa. Va realitzar estudis en la Camberwell School of Art a Londres, Regne Unit i té la llicenciatura de Belles Arts de la Universitat d'Art i Disseny de Chelsea a Londres. També va cursar el Màster en Belles Arts en la Royal Academy of Arts de Londres. Actualment viu i treballa a Nova York, Barcelona i Munic.

L'obra de Liliane Tomasko s'ha exposat a Barcelona, Palma de Mallorca, Zuric, Berlín i Nova York. Recentment junt amb el seu marit Sean Scully ha presentat a Berlín l'exposició *"Liliane Tomasko and Sean Scully. The shadow of the corner of the wall"*